Zegenen, Grieks eulogeó:
iets goeds zeggen van / prijzen / complimenteren.

Bijbels zegenen:
voorspoed en welvaart wensen, die God zal verwezenlijken.

(Uit: Studiebijbel, Centrum voor Bijbelonderzoek, Veenendaal.)

Zegenen betekent goede woorden uitspreken, die van invloed zullen zijn in ons dagelijks leven. Wie kan dat beter dan de Here God? Hij wil niets liever dan ons zegenen, dus waarom zouden we zijn woorden niet gretig aanvaarden? Het schenkt ons enorme verrijking, heerlijke voldoening en groot plezier om zijn zegen te ontvangen en te zien wat die uitwerkt. En het strekt Hem tot eer. Dus als Hij zegt: 'Ik geef je mijn zegen', zeg je volmondig: 'Graag!'

De Here God is er altijd opuit geweest om mensen te zegenen. Wat was namelijk het eerste dat Hij deed toen Hij mensen schiep? Hij zegende hen, staat er op de eerste bladzijde van de Bijbel. En hoe eindigt de Bijbel? Met zegen. De laatste woorden spreken van de beste zegen die je je maar kunt wensen: 'De genade van onze Here Jezus zij met u allen.'
En trouwens, wat was de laatste indruk die Jezus bij zijn volgelingen van zichzelf achterliet? Jazeker, die van zegengever. Je herinnert je vast wel de houding waarin Hij afscheid nam, voordat Hij door een wolk aan het oog van zijn volgelingen onttrokken werd. Toen Hij zijn tijdelijke aardse dienst inruilde voor zijn eeuwige hemelse taak, verliet Hij ons met opgeheven armen en zegenende handen, vertellen de ooggetuigen.
Juist als zegengever wilde Jezus bekend blijven staan, en wel omdat dit zijn taak zou blijven, ook in de hemel. Want wat doet Hij daar op dit moment? Hij pleit voor ons, zegt de Bijbel. En wat betekent dat? Juist: dat Hij voor ons opkomt. Waarom? Nou, omdat Hij ons alle zegen gunt die Hij voor ons met zijn eigen lichaam en leven verworven heeft. Hij is daar om ons met de hemel te verbinden en door zijn Geest zijn hemelse zegen in ons aardse leven te gieten. Hij is ook nu onze zegengever!

De zegende houding die Jezus van zichzelf op ons netvlies wil prenten, kennen we van de hogepriester in het Oude Testament, wanneer die zijn handen ophief, zijn vingers spreidde en Gods naam op het volk legde. Vervolgens sprak hij namens de Here God de zegen over hen uit: Gods goede woorden, die God graag gezegd wilde hebben om daarmee invloed uit te oefenen in hun bestaan. Voor die tijd moest wel eerst het offer voor de zonde gebracht zijn, zodat God niets in de weg zou staan

om zijn zegen te laten landen. De hogepriester zei daarna tegen het volk dat de Here God niet verborgen zou blijven, maar zijn aangezicht naar hen toe zou keren. Zo zou Hij hen zegenen met genade, vrede, geluk, bescherming en voorspoed en zijn licht over hen laten schijnen. Kun je je voorstellen hoe het volk naar die zegen uitkeek?
Was het offer gebracht, dan volgde dus de zegen. Zo ging dat toen. En nu? Jezus is onze hemelse hogepriester, die met het offer van zijn leven eens voor altijd afrekende met onze zonden, zodat Hij nu onbeperkt Gods zegen voor ons beschikbaar stelt. En dat blijft Hij doen; Hij zal die taak blijven uitoefenen, totdat Hij terugkeert op aarde.
Tussen haakjes: hoe zullen we Hem terugzien? Dat vertelden de twee engelen die het verkeer tussen hemel en aarde begeleidden tijdens Jezus' hemelvaart. Ze verklaarden daar op die berg aan Jezus' volgelingen, die met open mond het vertrek van hun Heiland hadden gadegeslagen, dat Hij op dezelfde manier terug zou komen als Hij heengegaan was. Inderdaad: met opgeven handen, als zegengever.

Jezus is er dus altijd weer op uit om ons te zegenen, omdat Hij alles doorstaan en weggenomen heeft wat die zegen zou kunnen weerhouden en dat werk helemaal volbracht heeft aan het kruis. Hij zegent ons nu met woorden die in de beschutting van Gods huisgezin uitgesproken worden. Vanaf het prille begin hebben zegeningen op allerlei manieren in de kerk geklonken en die zijn soms ook op schrift gesteld. Zoals door de briefschrijvers van het Nieuwe Testament, die niet schroomden om ze te vertolken en over te dragen op hun lezers. Petrus benadrukte dan ook in zijn brief dat het onze bestemming is om te zegenen en zegen te ontvangen.
Ook anno nu mogen we Gods zegen ontvangen en doorgeven, geïnspireerde woorden, die verwijzen naar alles wat God ons dankzij Jezus beschikbaar stelt en die Hij zelf door zijn Geest uitwerkt in de praktijk van ons leven van alledag. Is dat niet iets om naar uit te zien?

In dit boek wordt de indruk van Jezus als zegengever versterkt. De fotoportretten tonen allerlei mooie mensen, met wie God oogcontact zoekt, omdat zijn liefde en aandacht op ieder van hen gericht is. Uit elk beeld licht een unieke, eigen persoonlijkheid op, die hier in dit boek verrijkt wordt met zegenrijke woorden. Deze woorden zijn stuk voor stuk ontleend aan de Bijbel, in het perspectief van Jezus' volmaakt volbrachte werk geplaatst, toegespitst en persoonlijk gemaakt, zoals Gods Geest dat doet. Ze kunnen iedereen bemoedigen, niet in het minst jou als kijker, lezer en luisteraar. Geniet en wees dus gezegend!

Willem de Vink

Ik wens niets voor jou – Ik zegen je.
In mijn zegen schenk Ik je goede woorden, die Ik waar zal maken ook. Want niets wat Ik zeg is waardeloos, en niets wat Ik zegen blijft verstoken van mijn goedheid.
Zo zegen Ik je met mijn Vaderliefde, die jou bevestigt, verblijdt en verzadigt, waardoor je in heel je wezen weet dat je er mag zijn, altijd en eeuwig.
Ik zegen je met mijn genade, de genade die Jezus beschikbaar heeft gesteld, zijn onverdiende gunst en glans en voorspoed op alle dingen van je leven.
Ik zegen je met de bijstand en de kracht van mijn Geest, die in je woont met mijn liefde, begeleiding en bemoediging en die je vult, zodat je blijft overstromen.
Zo zegen Ik je, nu, elke dag en altijd.

Ik ben jouw goede herder.
Ik heb mijn leven gegeven voor mijn schapen.
Nu hebben ze leven en overvloed ontvangen.
Daarom ontbreekt het je aan niets.
Ik laat je rusten in voedzaam groene weiden.
Ik leid je naar kalm stromend water, waar je rustig kunt drinken.
Zo geef Ik je nieuwe kracht.
Ook leid Ik je langs veilige paden, waar mijn gerechtigheid heerst.
Dat strekt allemaal mijn naam tot eer: zo zal Ik er voor je zijn!
Ik ken mijn schapen, mijn schapen kennen mijn stem en volgen Mij.
Maar stel dat je naar een duister dal afwijkt.
Zelfs daar hoef je niet bang te zijn dat gevaar je zal treffen.
Ook dan zal Ik nog steeds bij je zijn.
Mijn stok zal de dreiging op afstand houden.
Mijn staf zal je naar Mij toe haken.
Je zult vol hoop en goede moed zijn.
En Ik zal vol vreugde zijn als Ik je terugdraag.
Ik nodig je uit bij Mij thuis, aan mijn rijk gedekte tafel.
Moet je zien hoe al je vijanden op hun neus kijken.
Ik eer en bevestig je door je hoofd te zalven met olie.
De beker die je dankbaar mag opheffen zal blijven overstromen.
Geluk en genade zullen je blijven achtervolgen.
Mijn zegen is daar, elke dag, elk moment van je leven.
Telkens kom je thuis bij Mij.
Ja, thuis zul je zijn, tot in lengte van dagen.

Schiep Ik niet de giraffe met zijn grote, glanzende ogen?
Het nijlpaard met haar spitse, gevoelige oortjes?
De zebra, die zwart-wit in de wereld staat?
De uitwaaierende pauw, in alle kleuren van de regenboog?
En de goedgemutste mus, die niet ter aarde zal vallen, of Ik weet ervan?
Geen van allen maakt zich zorgen over zijn schoonheid.
Geen van hen zwoegt voor zijn bestaan.
Kijk met hoeveel meer liefde en toewijding Ik jou geschapen heb.
Precies zoals Ik wilde vorm Ik jou.
Jij bent mooi in elke beweging, verrassend van geur en kleur.
En in elke ontwikkeling toch al helemaal af.
Ja, jij bent mijn oogappel.
Kijk maar in mijn ogen.

Geen spiegel kan weergeven wat jij over Mij vertelt.
Je bent mijn evenbeeld, omdat Ik in jou leef.
Niet jouw angsten, jouw zorgen, jouw strijd brengen tot uitdrukking wie Ik ben.
Ik ken ze, maar kijk eraan voorbij, omdat Ik ze indertijd al op het kruis gedragen heb.
Ik ben niet op zoek naar de vrucht van jouw moeite – Ik droog je tranen, heel je wonden, richt je op – maar naar de vrucht van mijn Geest. En die heb je in je: liefde, trouw, goedheid, geduld, volharding, zachtmoedigheid, zelfbeheersing, kracht, wijsheid, aanbidding, vreugde.
Het is mijn vreugde om dat allemaal in jou tot uitdrukking te brengen.
Jazeker, mijn blijdschap is altijd jouw deel, want Ik herken mezelf in jou.

Jij bent een man zoals Ik mannen graag zie.
Henoch wandelde met Mij,
Noach vond genade in mijn ogen,
Abraham noemde Ik mijn vriend,
en David was een man naar mijn hart.
Maar jij – jij bent mijn kind, mijn geliefde zoon,
zo een als Jezus is.
Begrijp je dus hoe trots Ik op je ben?
En als je het niet begrijpt, wil je het wel geloven?
Geloof maar dat Ik je heel graag zie!